

Dk - DIALOG

Cena 12,- Kč

Pro členy Demokratického klubu zdarma

NA PRAHU NOVÉHO ROKU A NOVÉHO FUNKČNÍHO OBDOBÍ DEMOKRATICKÉHO KLUBU

První číslo Dk-Dialogu v roce 2013 je věnováno především prosincové Valné hromadě, kterou začíná nové funkční období Demokratického klubu. Z obecných událostí se sluší uvést, že 12. prosince 2012 byla ve Štrasburku předána výroční cena Andreje Sacharova udělovaná Evropským parlamentem každoročně od roku 1988, kdy ji jako první získal Nelson Mandela, za zásluhy o demokracii, svobodu myšlení a lidská práva. Za rok 2012 byla cena udělena vězněným íránským aktivistům – právníce Nasrín Sutúde a režisérovi Džafaru Panahímu (cenu převzali jejich zmocněnci). Představitelé Evropského parlamentu se v konečné fázi užšího výběru rozhodovali mezi těmito oceněnými, vězněným běloruským disidentem A. Bialackým a ruskou kontroverzní hudební skupinou Pussy Riot.

Připomenout je rovněž vhodné, že před 10 lety – v lednu 2003 – předali ruští obránci lidských práv na české ambasádě v Moskvě dopis pro Václava Havla, v němž jej vyzvali, aby inicioval v Praze ustavení symbolického „sodu cti evropských politiků“, který by se zabýval činy autoritářských režimů a vůdců. Dopis podepsali odpůrci ruského násilí v Čečensku i představitelé ruského disentu z 60. let, včetně účastníků demonstrace proti sovětské okupaci Československa, která proběhla na moskevském Rudém náměstí 25. srpna 1968, Larisy Bogorazové, Viktora Fajnberga a Pavla Litvinova. Představa „sodu cti“ právě v Praze je po deseti letech bolestně tragikomická – časy se „poněkud změnily“.

Zvláště se stále znovu ukazuje, že bez masarykovského demokratismu – oné obtížně definovatelné, leč nezbytně nutné míry slušnosti, kultivovanosti, respektování pravidel, institucí, srozumitelnosti politického dění, sounáležitosti a sdílení hodnot – se označení demokracie stává šarádou, zneužitou zástěrkou svévolného vládnutí. Ověřujeme si platnost marxismem kompromitovaného Hegelova dialektického zákona „plíživé“ změny kvantitativní v kvalitu – jistěže všude se v politice a kolem Moci pohybují též lidé podivní, „nešlechtní“, hlou-

pí, že všude dochází ke korupci, zneužití, k „tě špíně“, ale teprve od jisté míry to přestává fungovat, dále to nejde, systém se rozvrací či nenápadně transformuje v cosi jiného, v „novou kvalitu“ velmi nehezkou, smrtelně nebezpečnou, nesrozumitelnou. To, co zažíváme, není krize demokracie – je to naše krize, smutná a zlá, spektakl, nad nímž se nelze smát, ani plakat. Základní prvek demokracie – účinná veřejná kontrola moci – byl vyvrácen z kořenů do obecného „dejte mi s tím pokoj, neobtěžujte mě s tím, nechci o ničem nic vědět, protože stejně s ničím nic nenadělám“. Co více si může Moc přát? Kryptokracie dosáhla vrcholu, když ve smršti kolem ministra (ministryně) obrany ani zdánlivě orientovaní odborníci nebyli schopni odhadnout, jaká že hra, v čím zájmu, koho s kým proti komu, proč vlastně se sehrála, komu držet palce, koho se bát, kdo je grázl, kdo ušlechtilý naivka, kdo se zbláznil, kdo patří před soud. I výsměch dosáhl zatímního vrcholu, když v čase vládního „boje s korupcí“ byli amnestováni mediálně známí korupčníci, když si lze dojít pro voličské průkazy, vstupenky do šantánu, na nepotvrzené představení, když prezident, symbolická hlava státu, se volit možná bude, možná vůbec nebude - „možná, že jó, možná, že né, možná se sejdeme a možná že rozejdem“, jak praví prstonárodní odrhovačka. To není krize ani nedostatečnost demokracie – to je nevkusný atentát na demokracii. A největší úzkost vyvolávají otázky, „kdo vlastně a proč, co má následovat?“ Ano, základní prvek demokracie – účinná veřejná kontrola moci a dění – byl vyvrácen z kořenů, zcela paralyzován přetřím zpětné vazby. Zdá se, že je třeba začít znovu, od začátku – a jako vždycky od zodpovědnosti, zásadovosti, statečnosti, od odmítnutí „toho zla, na které člověk dosáhne“ - jak hlásají ostatně i palachovské lednové billboardy v pražských ulicích, a s jednoznačným vědomím, že zpátky k pseudosocialistickému, natož komunistickému vábení nesmíme.

V lednu proběhly volby prezidenta, ve kterých zvítězil Miloš Zeman. Vyhrál jiný kandidát, než kterého Demokratický klub ve svém stanovisku podpořil. Volby však byly demokratické přes různé nepěkné jevy, které provázely předvolební kampaň. To je však bohužel pravidlem u přímých voleb nejen u nás, ale i v jiných zemích. Domnívali jsme se, že vzhledem k našim tradicím parlamentní demokracie a z toho vyplývajícím ústavou omezeným kompetencím prezidenta jsou vhodnější jeho volby parlamentem. Avšak i při takových volbách se mohou vyskytnout nepěkné jevy, jako tomu bylo např. při posledních volbách současného prezidenta. Oba způsoby jsou nesporně demokratické a mají své výhody i nevýhody. Výhodou přímé volby je vzbuzení zájmu všech občanů a jejich pocit, že se této volby přímo zúčastní, nevýhodou je vytváření velkých nadějí o tom, co nově zvolený prezident může ovlivnit; toho je skutečně v konkrétních věcech málo, neboť v parlamentní demokracii je nositelem výkonné moci vláda. To může vést ke zklamání voličů, jejichž očekávání nebudou splněna. Prezident však může prestiží své funkce významně působit na politickou kulturu ve společnosti. Gratulujeme nově zvolenému prezidentovi a věříme, že se bude chovat podle slibu, který při inauguraci bude skládat.

S přáním všeho dobrého v Novém roce

Redakce

STANOVISKO DEMOKRATICKÉHO KLUBU Č. 52

K PŘEDÁNÍ ŘÍZENÍ JIHOČESKÉHO ŠKOLSTVÍ KSČM

Jak informovaly v minulých dnech sdělovací prostředky, svěřilo nově zvolené zastupitelstvo Jihočeského kraje funkci člena Rady pro oblast školství zástupci Komunistické strany Čech a Moravy.

Rozhodnutí nejvyšší krajské reprezentace významného kraje České republiky nás krajně znepokojuje, i když není v rozporu s právním řádem ČR. Dává totiž komunistům zásadní vliv na jmenování a odvolávání ředitelů škol a rozhodující vliv na rámcové vzdělávací programy a jejich specifikaci do vzdělávacích programů škol, tedy na náplň výuky. To komunistům otevírá cestu k zajištění vyučování v duchu komunistické ideologie: k interpretaci historie, ekonomických a společenských procesů, k formování hodnotového žebříčku dětí a mladých lidí a jejich pohledu na svět.

Apelujeme proto

- na jihočeské zastupitele, aby zvážili možnost revize tohoto rozhodnutí;
- na hejtmana Jihočeského kraje, aby zabránil zásadnímu vlivu KSČM v Jihočeském kraji na jmenování ředitelů a jakýmkoliv politickým čistkám na školách;
- na stávající ředitele škol a odbory ve školství, aby aktivním občanským postojem bránili dosaženou míru demokracie a otevřeně upozorňovali na všechny pokusy ji omezovat, nebo indoktrinovat výuku;
- na rodiče žáků, aby sledovali učivo svých dětí a protestovali proti pokusům o zkreslování historie a využívali všechny možnosti, které jim naše současná demokracie nabízí, k upozorněním veřejnosti na takové pokusy; podle našich zkušeností k takovým pokusům s jistotou dojde;
- na demokratické politické strany a hnutí, aby tuto situaci v krajích nedopustily.

V žádném kraji ČR nezískala KSČM nadpoloviční většinu hlasů voličů. Koalicím demokratických stran je třeba dávat přednost i tam, kde nejde o ideální řešení. Koalice s komunisty znamenají nástup k likvidaci demokracie.

Demokracie dozrává dlouho a pomalu. Vyžaduje několik generací na to, aby si ve společnosti vytvořila dostatečné mechanismy k vlastní obraně. Naše demokracie je zatím velmi křehká, projevy její křehkosti vnímá každý z nás. O to naléhavější je dát jí prostor, aby mohla vyžrát, kultivovat se a upevňovat se v dalších desetiletích, o to naléhavější je dbát na to, aby komunistická ideologie neměla určující vliv na formování pohledu dětí a mladých lidí na svět a na informace, které získávají ve školách. Školství je z hlediska perspektiv demokracie v každé společnosti neuralgickým bodem.

V Praze 27. listopadu 2012

STANOVISKO DEMOKRATICKÉHO KLUBU Č. 53

PODPORUJEME V PREZIDENTSKÉ VOLBĚ KARLA SCHWARZENBERGA

Obracíme se na členy a přátele Demokratického klubu i na občany České republiky s doporučením, aby ve druhém kole prezidentských voleb dali svůj hlas Karlu Schwarzenbergovi. Celým svým životem prokázal, že je silnou morální

osobností s nespornými a výraznými zásluhami o Českou republiku, a to v dobách před listopadem podporou politických exulantů a disentu a po listopadu podporou při obnovování demokracie i při ideovém směřování české zahraniční politiky. Karel Schwarzenberg bude důstojným představitelem České republiky v zahraničí a zároveň garantem směřování republiky k posilování demokracie a právního řádu doma.

Toto doporučení jsme nevydali k prvnímu kolu prezidentských voleb, a to z toho důvodu, že se v něm prezentovali kandidáti, kteří by rovněž měli možnost dobře zastávat funkci prezidenta. Jestliže však v konkurenci neuspěli, obracíme se též na ně, aby doporučili svým voličům, pokud tak již neučinili, aby ve druhém kole voleb dali svůj hlas Karlu Schwarzenbergovi.

V Praze dne 16. ledna 2013

Vyjádření ke stanovisku č. 52

V Praze dne 30. 11. 2012, naše čj. OP/456/2012

Vážení,

děkuji Vám za Vaše stanovisko, proti němuž nelze nic namítat, leda to, že požadavek, aby „hejtman Jihočeského kraje zabránil vlivu KSČM“, je proti duchu svobodných voleb a svobodné soutěže politických stran. Jsme v situaci, kdy si část občanů protestující proti KSČM musí vybrat. Buď bude respektovat výsledky voleb, nebo bude požadovat, aby bez ohledu na volební výsledky a bez ohledu na Ústavu a zákony vyjadřovali lidé svá přesvědčení na náměstích s tím, že vláda a Parlament jsou povinni těmto hlasům naslouchat. To však ten 25. února 1948 připomíná velmi silně. Dnešní stav s Výmarskou republikou nemá nic společného. V té době existovalo silné povědomí o rozdělení společnosti na třídy, v nichž komunisté a podstatná část společnosti měla za to, že odstraněním třídy kapitalistů bude vybudován lepší svět. To si však již dneska nikdo, dokonce ani komunisté nemyslí, protože žádní kapitalisté tak, jak tomu slovu bylo rozuměno, nejsou, a těžko lze odstraňovat manažery řídící nadnárodní hospodářské jednotky. Rizika dnešní společnosti spočívají v prohlubující se sociální nerovnosti, ničení životního prostředí, nedostatku pracovních příležitostí apod. Zde ovšem komunisté nenabízejí jiná řešení, než taková, která nabízejí ostatní politické strany. Zde se nabízí veliká možnost protestů proti reálným nebezpečím, a nikoliv k protestům, které připomínají přípravu vojáků na minulou válku.

V úctě

JUDr. Stanislav Křeček, poslanec za ČSSD

Úvaha nad stanoviskem č. 52

Dle mého soudu by KSČM byla dávno nostalgickým spolkem přestárých důchodců, kdyby byla politika tohoto státu demokratická. Nemohu si pomoci, ale způsoby ODS jsou spíš mafiánské. Jednotlivé klany vytvořené často velmi uměle v regionech, bojují o moc i dost nevybíravě. Volební kandidátky, v nichž se na

lidrovská, a vůbec přední volitelná místa, z pověření stranických sekretariátů, dostávají lidé s volební oblastí nemající nic společného. To dělají všechny strany, nejen komunisté. O demokratickém zastoupení skupiny přeběhlíků LIDEM v koalici a vládě nemá smysl mluvit. Je s podivem, že většině lidí nedochází, že primitivní antikomunismus je zástupný problém, který má zakrývat svinstvo politiků (z velké části tvořených vedle bývalých spolupracovníků StB, bývalými veksláky a pingly). Hloupost mladých, kterým nevedí ti špinavci z ODS, TOP 09, ČSSD a nejnověji přeběhlíci z LIDEM, je neuvěřitelná. To, že KSČM nakonec bude mít výrazný podíl, až dojde k parlamentním volbám, je vinou současné praxe a jejích skandálů.

Já komunisty nemusím, ale snažit se je likvidovat mocensky pokládám za nesprávné. Dvacet tři let měli zdejší „demokraté“ možnost realizovat změny ve prospěch občanů, k tomu bohužel nedošlo, změny byly provedeny pouze ve prospěch kapitálu a bylo umožněno, aby spekulace a zneužívání státních prostředků bylo vydáváno za úspěšné podnikání.

Znova opakuji, že jsem přesvědčen, že KSČM je stejně nedemokratická jako ostatní strany v parlamentu, a snaha bránit jejímu podílu na řízení obcí, krajů a státu je protiprávní a protiústavní. Zatím je v mých očích adeqtem na odchod z politiky i veřejného života spíš LIDEM. Nejen v politice, ale v celé společnosti chybí elementární slušnost. Mohlo by se říci, že visí-li něco ve vzduchu přímo jako životní potřeba české společnosti, je to právě slušnost. Ztráceli jsme ji postupně celá desetiletí, a ani polistopadový vývoj na věci mnoho nezměnil. Možná dokonce to ztrácení ještě urychlil, když za normu jednání a mezilidských vztahů se začaly prosazovat nadutost a povýšenost, intolerance a neochota k domluvě, podraznictví, lež a křiváctví jako obecný vzor chování. Slušnost je proti drzosti opravdu v nevýhodě. Naši politici si navíc drzost namnoze zvolili za jediný program. Místo aby se snažili lidem naslouchat, zamořují ovzduší slovní arogancí a vyzývavostí, v níž se domnívají spatřovat svou názorovou pevnost. Směrování společnosti jako celku bude samozřejmě vždycky výslednicí mnoha protichůdných sil. V jejím čele mají však stát lidé schopní porozumění a vcítění, nikoli jen okázalého pohrdání názorovým protivníkem.

Ivan Turnovec, prosinec 2012

Připomínka k jednomu odstavci stanoviska Dk č. 52

„na rodiče žáků, aby sledovali učivo svých dětí a protestovali proti pokusům o zkreslování historie a využívali všechny možnosti, které jim naše současná demokracie nabízí, k upozornění veřejnosti na takové pokusy; podle našich zkušeností k takovým pokusům s jistotou dojde;“

Je samozřejmě možné apelovat na rodiče, aby sledovali učivo svých dětí. Také je možné v případech, kdy by došlo k pokusům o zkreslování historie je vyzvat, aby proti tomu protestovali (ale pouze v případě, že by k tomu došlo, popř. došlo k takovým pokusům). Pokud se týká poslední části věty „podle našich zkušeností k takovým pokusům s jistotou dojde“, tato věta by mohla být žalovatelná, kdyby KSČM ji dala k soudu. Protože Demokratický klub by musel dokázat zkušenosti, které by jej vedly k těmto závěrům. A to by bylo těžko dokazovatelné.

Ondřej Wagner, listopad 2012

VII. valná hromada Demokratického klubu

ZPRÁVA O PRŮBĚHU VALNÉ HROMADY

8. prosince 2012 se konala již VII. valná hromada legalizovaného Demokratického klubu. Jednání schůze zahájil a řídil kol. **Pavel Černý**. Vzhledem k tomu, že nebylo splněno kvorum, schůze byla zahájena podle programu vzpomínkami pamětníků. Poté byla oficiálně zahájena valná hromada volbou mandátové, volební a návrhové komise. Do mandátové komise byli zvoleni kol. Ondřej Wagner (předseda), František Filaun a Ivan Turnovec; do volební komise kol. Vladimír Šust (předseda), Ivan Kaplán, Marie Neudorflová a Ema Františka Plzánková; do návrhové komise kol. Jan Friedlaender (předseda), Petr Jirásek a Zdeněk Pavlík.

Valná hromada pokračovala zprávou předsedy Ústředního výboru a Výkonné rady Klubu kol. Miroslava Nováka, předsedy politické komise kol. Jana Friedlaendera, za redakci Dk-Dialogu hovořil kol. Zdeněk Pavlík, o webových stránkách Klubu kol. Ivan Turnovec, o pravidelných setkáních podal zprávu kol. Ondřej Wagner a o finanční situaci informoval kol. František Filaun. Po přestávce s občerstvením pokračovala diskuse, ve které vystoupili kol. Miroslav Novák, Jan Friedlaender, Zdeněk Pavlík, Zdeněk Uhlíř, Ivan Turnovec, Ladislav Háva a Jana Šimková.

Poté kol. Pavel Černý oznámil, že od poslední valné hromady v roce 2009 zemřelo 29 členů, které vyjmenoval a požádal přítomné, aby uctili jejich památku povstáním a minutou ticha. Byli to Jiří Bouška, Jiří Čerkasov, Henry David (USA), Jiří Duchoň, Václav Frei, Slavoj Hontela, Josef Janoušek, Jaroslav Jílek, Vladimír Jílek, Kaleb Katus (Estonsko), Josef Kmoníček, Františka Kmoníčková, Petr Košel, Štěpánka Marešová, Viktor Medkov (Ruská federace), Stanislav Mikuš, Ladislav Mucha, Bořena Nováková, Otakar Osmančík, Václav Poštolka, Mojmír Povolný (USA), Jan Rybka, William Serow (USA), Josef Srbený, Drahomíra Svobodová, Zdeněk Šrein, Ferdinand Třebický, Karel Vaněček, Olga Vidláková, Vojtěch Vyhnal a Jaroslav Zahradník.

Po diskusi byly schváleny přednesené zprávy z první části valné hromady o činnosti Klubu od minulé valné hromady a zpráva volební komise o výsledcích voleb do ústředního výboru a ústřední revizní komise. Podle mandátové komise se na základě prezenční listiny valné hromady zúčastnilo 45 členů, kteří volili přímo na valné hromadě, což podle volební komise bylo z 83 voličů 35 %. Dále předseda návrhové komise přednesl návrh usnesení VII. valné hromady, které bylo bez diskuse jednomyslně schváleno. Závěrečné slovo a přání příštích úspěchů Demokratickému klubu přednesl předseda **Miroslav Novák**.

Milan Aleš

VYSTOUPENÍ NA VALNÉ HROMADĚ

Ještě před zahájením valné hromady vystoupil s charakteristikou období vzniku Demokratického klubu kol. **Zdeněk Pavlík**. Vzpomněl politickou situaci v Československu před II. světovou válkou, kdy přes své mládí si všiml napjaté

společenské situace, očekávání války i velkého smutku při pohřbu prvního československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka; tisíce občanů sledovali s pohnutím jeho poslední cestu Prahou. Brzy poté následoval Mnichov a posléze i německá okupace. Ve škole museli žáci upravovat učebnice začernováním tuží celé odstavce, zejména v dějepisu. Přitom zaznamenal odvahu některých učitelů. Za války pokračoval i skauting pod hlavičkou Klubu českých turistů. Skautská výchova i v této době formovala charakter mládeže a toto hnutí bylo ihned po skončení války v plné síle obnoveno. Nastalo období dvou let a devíti měsíců, kdy se rozhodovalo o dalším směřování republiky. Komunisté se začali řídit heslem „kdo nejde s námi, jde proti nám“, což je typicky antidemokratický postoj. Jejich snaha vytvořit jednotnou organizace mládeže nebyla úspěšná a skauting i Sokol existovaly samostatně jako nepolitické organizace. Politická opozice proti snaze komunistů ovládnout celou společnost byla velmi silná, i když pouze v rámci Národní fronty, která byla vytvořena z jejich iniciativy v Košickém vládním programu. Ve svobodných volbách sice komunisté získali téměř 40 % hlasů, avšak 60 % získaly nekomunistické strany; na Slovensku získala sama Demokratická strana více než 60 % hlasů.

Mládež a zejména studenti se intenzivně zajímali o politické dění. Byl vytvořen Svaz vysokoškolských studentů nezávislý na jednotné organizaci mládeže a též Nezávislý svaz středoškolských studentů. V této souvislosti je možno chápat i dnešní odpor středoškoláků proti snaze komunistů ovládnout krajské školství, neboť středoškoláci jsou již politicky samostatně uvažující jedinci. Nemají sice dostatek politických zkušeností a jsou nesporně manipulovatelní, avšak nikoliv více než starší občané, kteří se o politické dění nezajímají. Komunisté vyhlásili snahu v příštích volbách, které měly být v květnu 1948, získat 51 % hlasů, avšak všechny průzkumy ukazovaly, že naopak hlasy ztrácejí. Proto již v únoru téhož roku se násilím zmocnili vlády a potlačili demokracii. Je opravdu zcela nepřijatelné, jestliže současný předseda KSČM Vojtěch Filip srovnává komunistický puč, který nastolil totalitní teror, se sametovou revolucí, která naopak umožnila obnovu demokracie. Toto období nebylo dosud historicky objektivně zpracováno. Je to však zároveň období, které předcházelo založení Demokratického klubu v září 1948 a toto založení zásadním způsobem ovlivnilo.

Po schválení složení komise se slova ujal předseda Klubu **Miroslav Novák**.

Při mém nástupu do funkce byla situace Dk poznamenána předčasnou abdikací předchozí předsedkyně. Podářilo se mi situaci postupně uklidnit. Zaměřil jsem se nejprve na pokračování činnosti Dk. Jak upřesní kolegové, vyvíjeli jsme zavedenou činnost. Např. jsme pokračovali v pravidelných setkáních, v jejichž rámci byly předneseny krátké referáty na důležitá nebo aktuální témata, která souvisejí s demokracií a po kterých následovala diskuse. Někdy byla účast dost velká, ale staly se i případy, kdy nás přišlo málo, což mohlo mít negativní dopad na autory úvodních referátů. Podobně jsme pokračovali ve vydávání stanovisek k problémům veřejného života, o kterých bude dále podána informace.

Za důležitý cíl považuji podobně jako předchozí vedení omlazení Klubu. Tento úkol se nám zatím daří plnit jen částečně, dlouhodobí členové odcházejí na věčnost a noví členové jen nepatrně převyšují počet těch, kteří nás opustili navždy. Za velkou pomoc musím poděkovat zejména Zdeňku Pavlíkovi, který odvedl

velkou práci, ale považují za potřebné, abychom měli nějakou tajemnici nebo tajemníka, což se nám, zdá se, podaří. Objevují se názory, že se nám nedaří být mediálně viditelní, ale my nejsme nějakým think tankem nebo přímo nátlakovou skupinou, ale skupinou, která se zamýšlí nad problémy demokracie a demokraticismu a podle potřeby se k politické situaci vyjadřuje formou stanovisek. Pozitivní je také to, že stále můžeme používat prostor CEVRO Institutu, což snižuje naše náklady. Doufám, že po tomto období, kdy šlo hlavně o stabilizování Dk, přijde následující období, kdy dojde k rozvoji a rozmachu.

S další stručnou zprávou o práci politické komise vystoupil její předseda **Jan Friedlaender**. Jsem obzvláště rád, že se v minulém období podařilo přijmout stanoviska jako především k řízení krajského školství komunisty, k majetkovému vyrovnání s církvemi a k ústavní pozici Ústavního soudu ČR. V období mezi VI. a VII. Valnou hromadou bylo vydáno 6 stanovisek (46-52), která byla publikována v Dk-Dialogu. O činnosti redakční rady Dk-Dialogu hovořil v zastoupení odpovědného redaktora Zdeňka Kalvacha, který byl v zahraničí, **Zdeněk Pavlík**. Smyslem tohoto klubového bulletinu je doplňovat diskusi členů k aktuálním otázkám politické reality nebo ji přímo nahrazovat pro členy, kteří se z různých důvodů nemohou těchto setkání zúčastnit, ať již časových nebo vzdáleností bydliště. Je proto žádoucí, aby tento bulletin dále vycházel v té podobě jako dosud. Možnosti jeho vydávání v elektronické podobě, o čemž se někdy vzhledem k nákladům na tisk a poštovné uvažovalo, zatím nedoporučuji vzhledem k tomu, že řada zejména starších členů nemá snadný nebo vůbec žádný přístup na internet. O pravidelných setkáních členů a přátel klubu podal stručnou zprávu **Ondřej Wagner**. Setkání se konají v Praze pravidelně každé třetí úterý v měsíci v 17 hod. v budově Měšťanské besedy (CEVRO Institut), Jungmannova 17. Připomněl témata posledních tří setkání, s bývalou velvyslankyní ČR při EU MVDr. Milenou Vicenovou o Evropské unii, kol. Heleny Kohoutové o systému vlády za doby Jagellonců a kol. Lukáše Kovandy o zásadách vlády USA do finančních institucí, které měly neblahé důsledky na následující vývoj. O webových stránkách Klubu hovořil **Ivan Turnovec**. Stránky se stále doplňují a dosud nemají konečnou podobu. Při jejich otevření na adrese <http://www.demokratickyklub.cz> se objeví menu. Kromě české verze existuje i verze anglická s vybranými texty. Pokoušíme se aktualizovat tyto stránky a hned za úvodní informaci zařadit pozvánku na nejbližší plánovanou akci. Úvodní informace je přímo zaměřena na oslovení ke vstupu do Klubu a je možno si stáhnout i formulář přihlášky. Návrhy a připomínky, jak by se měly webové stránky event. vylepšit, aby lépe sloužily členům i širší veřejnosti, můžete posílat přímo na správce těchto stránek na adrese ivan@turnovec.cz.

Zprávu o hospodaření od poslední valné hromady podal **František Filaun**.

Stav finančních prostředků na počátku funkčního období (1. 11. 2006) byl celkem Kč 27 710, z čehož připadalo na běžný účet Kč 24 940 a na pokladnu Kč 2770. Příjmy Kč 108 825 jsou tvořeny téměř na 100 % členskými příspěvky (Kč 108 747); výnosy úroků necelých Kč 78. Vydání za uplynulé funkční období činila Kč 100 307, z čehož největší položkou byla ostatní vydání Kč 26 844, což je téměř 27 %, za nimi následuje svou výší poštovné Kč 26 009 (26 %) a konečně náklady na tisk Dk-Dialogu Kč 25 184 (25 %). Zbývající pětina výda-

jů připadla na nájemné Kč 9 840 (10 %), materiál Kč 6 483 (6 %) a konečně na poplatky bance také 6 % (Kč 5 945).

Na konci funkčního období (21. 10. 2012) je stav peněžních prostředků Kč 36 229, z čehož připadá Kč 38 806 na běžný účet, zatím co stav pokladny je pasivní částkou Kč 2 577. To je jev neobvyklý a vysvětlím jej v dalším komentáři k této zprávě. Již ve zprávě o hospodaření za rok 2011 jsem uvedl některé závady v účetnictví. Upozornil jsem na částku Kč 12 000, která nebyla řádně doložena a částku Kč 5 000, ze které patřilo Kč 4 500 kol. Koderové, což jsem nezpochybnil, ale částka Kč 500 pro auditorku nebyla doložena fakturou. O tom, kdy byl v Bruselu, se vyjádřil kol. Rychetník, že přesně neví, ale že to byl „někdo z těch mladých“. Také podotkl, že to bylo součástí jakési akce „investice do budoucnosti“ (rozuměj Dk), což je myšlenka chvályhodná, jen je škoda, že kol. Hyrman, se rozhodl reagovat na můj dopis tím, že vystoupil z Dk. Auditorce jsem poslal dopis se žádostí o fakturu, na který jsem nedostal dodnes odpověď, natož fakturu. Navrhuji, aby částka Kč 500 byla považována za pohledávku za kol. Koderovou, na jejíž účet byla zaslána. Kdo byl na konferenci v Bruselu, jsem se dozvěděl až 20. listopadu tohoto roku (kol. Koderová a p. Hyrman); byly předloženy akreditace od pořadatele a útržky letenek za letištní poplatky. Domnívám se, že by valná hromada měla považovat, pokud jde o kol. Koderovou, tyto doklady za dostatečně průkazné a schválit je. Pokud jde o p. Hyrmana, mělo by se zvážít zda dotyčná „investice“ nebyla jenom zbytečně vydané peníze, vzhledem k tomu, že p. Hyrman místo vysvětlení vystoupil z Dk. V takovém případě by mohl být požadováno vrácení částky p. Hyrmanem. Od účastníků konference by se ale měla požadovat zpráva o jejím průběhu, v každém případě uveřejněná v Dk-Dialogu a měla by být i součástí některého z klubových setkání.

V červnu 2011 převedla kol. Škvařilová a Koderová klubový bankovní účet na systém Interbankingu, což má výhodu v tom, že není třeba k úhradě faktur pracně shánět osoby s dispozičním právem, na druhé straně ale nemůže s účtem manipulovat nikdo jiný než zakladatel. I když se kol. Škvařilová a Koderová vzdaly funkcí, nikomu nepředaly – do dne konání této konference – přístupové kódy k účtu a tak také došlo k tomu, že nemohly být vybrány peníze do pokladny. Tím, že hotové výdaje platili členové Dk ze svého, vznikl Klubu ke dni 30. 11. závazek vůči kol. Pavlíkovi Kč 3 191 a kol. Filaunovi Kč 2 739 a nezjištěné osobě (patrně kol. Škvařilové – notářský poplatek 2011 – Kč 72. V době od předání dokladů k revizi (31. 10.) do konce listopadu se zvýšil pasivní stav pokladny, v důsledku nákladů spojených s konáním konference, na Kč 5 992.

POKRAČOVÁNÍ DISKUSE

V diskusi vystoupil kol. **Ladislav Háva**. Mám výhrady k vydávání stanovisek, které Klub vydává v poslední době, a to jak k ministru Pospíšilovi, k majetku církve a třeba i ke svobodě slova v cizině. Není třeba se zabývat cizinou. Svoboda slova se potlačuje i u nás.

To se týká zejména mé osoby. V roce 2008 jsem do internetových Britských listů napsal článek, ve kterém jsem popíral nároky církve na navrácení majetku. Od té doby jsem osoba nežádaná. Nikdo mi nic nezveřejní, a když napíšu odez-

vu na nějaký článek, za krátkou dobu můj příspěvek zmizí. Nevěděl jsem, co je toho příčinou. Dnes už příčinu znám.

Při vydávání mé knihy o Mayském kalendáři jsem měl vynikající spolupráci s tiskárnou, ale jen do okamžiku, než se publikaci udělilo číslo ISBN. Od tohoto okamžiku se všechno změnilo. Najednou se musely dělat opravy textu a to také, že se měnil smysl vět a vyškrtávaly celé bloky textu. Musel jsem spolupráci s touto tiskárnou ukončit. Potlačování mé osoby spočívá v tom, že jsem se veřejně dotkl zájmů církve. Předně v otázce církevního majetku a potom i ve vyjádření pochybnosti o existenci boha. Z toho usuzuji, že za všemi zákazy stojí církev, tedy římskokatolická. Tato příhoda mi ukázala, že církev má nasazeny své špióny na rozhodujících místech. To znamená, že taková osoba sedí v Národní knihovně v ústřední evidenci knih. Podobně musí sedět takoví dozorcí i jinde, dokonce i v Googlu. I tam se objevil cenzurní zásah v tom, že určité články, jmenovitě pod heslem: Loupež tisíciletí – byly nějakou dobu nepřístupné.

Přestože má kniha byla vytištěna, vůbec se o ní neví. Požádal jsem Český rozhlas, abych mohl vystoupit se svým názorem ve vysílání, Bylo mi to zamítnuto. Rozhlas je však veřejnoprávní prostředek, tam by se mělo dbát na vyvážené zpravodajství. Proto jsem ředitele rozhlasu žaloval u Ústavního soudu, že porušuje ústavu, jmenovitě článek o svobodě slova. Žaloba leží u Ústavního soudu už 10 měsíců. Když se nic nedělo, oznámil jsem toto porušování ústavy poslanecké sněmovně. Ta by sama mohla rozhodnout a nečekat, až se Ústavní soud rozhodne. Také se nic neděje.

Cenzura existuje i uvnitř Demokratického klubu. Stalo se to třeba na konferenci Svoboda a odpovědnost, která se konala v roce 2008. Na ní měla zajímavý příspěvek kol. Neudorflová. Když jsem si však přečetl záznam jejího projevu ve vydaném sborníku, bylo tam něco jiného než to, co jsem slyšel na konferenci. Na valné hromadě v roce 2009 jsem upozornil na to, že došlo ke zkreslení předneseného projevu. Byl jsem přesvědčován, že se nikomu text neměnil. To byla lež. Text se měnil. Dnes jsem se přítomné paní Neudorflové zeptal přímo, jak to bylo, a potvrdila mi, že jí bylo oznámeno, že článek byl zkrácen. To je jen jiný termín pro cenzuru.

Abych se domohl svého práva na svobodné vyjádření svých názorů, přinesl jsem na dnešní valnou hromadu doklady, které dokumentují blokování mé snahy veřejně vystoupit. Ať se Demokratický klub pokusí o to, zda svými stanovisky může něčeho dosáhnout. Je to však už poslední vnitrostátní prostředek, Potom nezbude nic jiného než se obrátit na cizinu.

Odpověď předsedy politické komise **Jana Friedlaendra** na stížnost kol. Hávy. Odpovídám na Vaši stížnost přednesenou na valné hromadě a zasloučenou v písemné formě dne 30. 12. 2012. Především ke stanoviskům Klubu: mohu Vás ujistit, že jejich projednání a přijetí proběhlo v plném souladu s regulami pro přijímání stanovisek. To samozřejmě nezaručuje, že budou vyhovovat všem členům Klubu. Různost názorů členů vylučuje možnost plného konsenzu a stanovisko, které by vyhovovalo všem, by patrně bylo zcela bezobsažné. Jsem si ovšem jist, že redakce Dk-Dialogu uvítá a zveřejní Váš alternativní názor, stejně tak jako názory dalších členů, pokud jim je, v rozsahu přiměřeném tomuto periodiku, zašlete.

Otázku zveřejněního textu kol. Neudorflové nejsem schopen posoudit, neboť nemám k dispozici originál jejího vystoupení. V zásadě je nutno v případě dlouhých textů ke zkrácení přistoupit, aniž by je bylo možno nazývat cenzurou. Může být ovšem i k cenzuře zneužito. Znáám však ty, kteří sborník připravili, a nevěřím, že by to byl případ zmíněného textu.

Konečně k Vašemu působení ve veřejných mediích. Chtěl bych Vás ujistit, že i já mám doma solidní sbírku svých neuveřejněných příspěvků. Beru však na vědomí, že zveřejnění či odmítnutí zaslaných příspěvků je věcí každé redakce a nehodlám proto rozvíjet teorie o cenzuře, špionáži a spiknutích. Pokud jde o svobodu tisku a projevu, patříme mezi nejsvobodnější státy na světě, což lze snadno dokázat tím, že na všechny naše problémy jsou k nalezení v mediích názory přicházející z veškerých myšlenkových zdrojů, včetně těch velice trapných?

Jiná situace by nastala, kdyby některé medium uzavřelo a poté nedodrželo smlouvu s Vámi; v takovém případě byste měl podat žalobu a jistě byste mohl počítat s podporou Dk. Do samotného výběru textů redakcemi však zasahovat nemůžeme.

V diskusi dále vystoupil **Jan Friedlaender**. V historii Klubu lze najít řadu dalších stanovisek, která nebyla přijata či spíše ani písemně předložena. Právě kvůli tomu je ale třeba pohlédnout na celkovou situaci v Klubu, jehož legální působení zaznamenalo v období mezi minulou a touto VH 20leté jubileum.

Chceme-li mluvit o oněch 20 letech, musíme nutně začít tím, že činnost Klubu by nebyla bývala možná bez neuvěřitelně obětavé práce dlouholetého předsedy kol. Pavlíka. I když je možné a správné jmenovat i řadu dalších, kteří rovněž Klubu věnovali nemálo času a úsilí, bez Pavlíkovy práce, vykonávané, jak o tom svědčí i klubová pošta, ve velmi pozdních nočních hodinách, by Klub byl sotva mohl existovat. Ale navzdory vši vděčnosti a úctě musíme říci, že taková situace je nezdravá a měla i své negativní důsledky. Bez nezbytných změn hrozí ustrnutí. A to se projevilo především tím, že bylo téměř nemožné prosadit jiný názor než názor zastávaný kolegou Pavlíkem, ať již přicházel z Klubu či zvnějšku. Týká se to především jeho ztotožnění demokracie s konáním voleb, byť zmanipulovaných a zfalšovaných.

Není divu, že za takové situace nebylo možno ani připravovat stanovisko k zabezpečení odbornosti veřejné správy po vzoru civilizovaných zemí světa, k všeobecnosti voleb (vyloučení korespondenční volby), k deformované (podnikatelské) podobě politických stran atd. Nástup cesty k ozdravení přinesla angažovanost kol. Rychetníka. Jeho referáty v Demokratickém semináři a návrhy stanovisek přispívaly k orientaci činnosti Klubu správným směrem. Ale pokusy o jejich realizaci a publikaci v Dk-D byly často neúspěšné.

Naděje na další zlepšení činnosti Klubu se objevila, když byly provedeny změny ve vedení Klubu a předsedkyní se stala kol. Škvařilová. Tou dobou také Klub uspořádal konferenci k výročí svého ilegálního založení. Měla vynikající úroveň a zasloužili se o ni především kol. Škvařilová a Rychetník. Přes to vše pak toto období nebylo pro Klub šťastné. Snahy předsedkyně brzdily všemožné akce bývalého vedení včetně vyvolávání malicherných sporů o místo koná-

ní schůzí apod. Pochopitelné znechucení pak vedlo kol. Škvařilovou k odchodu z předsednické funkce a kol. Rychetníka k odchodu z Klubu. Je to obrovská škoda.

Přesto se v poslední době objevují signály, že se Klub chystá opustit svá dogmata a pomůže tak zachraňovat alespoň tu současnou formální demokracii a časem ji přeměnit na to, co kol. Rychetník nazývá svobodným řádem, který znamená totéž co plnohodnotná demokracie. Jedině v takové podobě je demokracie „nejvhodnější formou života společnosti“, jak praví naše dokumenty (jejichž novelizace nás nutně čeká).

Odpověď kol. **Zdeňka Pavlíka**. Na Tvé vystoupení jsem reagoval bezprostředně na valné hromadě s tím, že s některými Tvými názory nesouhlasím, ale že se domnívám, že nemá velký smysl se minulostí zabývat. Jelikož jsi však poslal toto vystoupení písemně a trváš na jeho zveřejnění, nemohu než stručně se k jeho výtkám vyjádřit. Především Ti děkuji za uznání mé práce pro Klub. Přiznávám, že jsem činnosti Klubu věnoval hodně času, často na úkor své odborné práce. Klub by však nemohl existovat, kdyby nebyla celá řada kolegů a kolegyň, kteří by si zasloužili stejné ocenění, jako mně bylo vyjádřeno na valné hromadě. Je namátkou bych uvedl kol. Františka Filauna, který celou dobu legální existence Klubu vykonával funkci hospodáře a kromě toho kdykoliv pomohl tam, kde to bylo třeba (např. evidence adres, distribuce Dk-Dialogů apod.), ale v neposlední řadě také Tebe, který patříš mezi několik málo přispěvatelů do Dk-Dialogu s největším počtem příspěvků a zasloužil ses i o činnost politické komise.

Rozhodně se však musím ohradit proti tomu, že nebylo možno prosadit ve vedení Klubu jiný názor než můj. Zřejmě máš na mysli stanoviska Klubu, která nebyla schválena nebo která ses neodvážil k projednání ani předložit. Projednávání stanovisek i jejich schvalování je kolektivní záležitostí, což dobře víš, a proto nechápu Tvou výtku. Podobně jsem přesvědčen o tom, že jsem neomezoval kol. Rychetníka, ale naopak technicky zajišťoval vydávání Demokratického semináře. Do redakční práce Dk-Dialogu jsem vůbec nezasahoval, a to až do doby, než jsem se ujal práce odpovědného redaktora, protože to nikdo nechtěl dělat. Tuto činnost jsem však vykonával pouze od č. 2/2009 do č. 1/2010; od té doby je odpovědným redaktorem, a tedy odpovědný i za obsah bulletinu, kol. Kalvach. Nemyslím si, že jsme se rozcházel v názorech na fungování Klubu, neboť ses soustředil na práci politické komise. To Ti však nevytýkám, protože taková by měla být činnost v Klubu, kde každý má své úkoly, které plní. Pouze předseda nebo tajemník musí nastoupit tam, kde je to potřeba a není nikdo, kdo by nutné úkoly plnil.

Zcela musím odmítnout Tvé tvrzení, že ztotožňuji demokracii s konáním voleb, byť zmanipulovaných a zfalšovaných; zde mi přisuzuješ něco, co jsem nikdy nevrdl. Zasloužilo by si to širší diskusi. Já Ti však vytykám, že se vůbec nezmiňuješ o demokratismu (pravděpodobně jej považuješ za klubové dogma), což je specifikum ideje Dk, i když se to dosud neprosadilo. Takové nařčení mne vede k tomu, že požádám VR o úvodní slovo na příštím pravidelném setkání, kde na toto téma pohovořím.

Chápu, že sis musel sám před sebou zdůvodnit neúspěšnou činnost výkonné rady Klubu, jejímž jsi byl členem, od minulé valné hromady za předsednictví kol. Škvařilové. Boženku jsem již delší dobu znal z fakulty, neboť jsem spolupracoval s některými antropology (prof. Suchý byl zakládajícím členem Klubu) a považoval jsem ji za přítelkyni, nikdy mezi námi nedošlo ke sporům. Je pravděpodobné, že jsem ji také do Klubu přivedl. Když jsem však na předsedu pro-sazoval kol. Nováka, který nebyl zvolen (nebyl při této volbě přítomen, avšak písemně se svoji kandidaturou souhlasil), kol. Škvařilová se mnou přestala komunikovat. Nejen že nepřevzala funkci předsedkyně a majetek Klubu, písemnosti a archiv, ale nezajímala se ani o činnost sekretariátu. Přenesla pravidelná setkání do Národního muzea, kde bylo nutno za místnost platit. Ještě před uzavřením smlouvy s NM jsem vyjednal možnost setkání i jeho přesné datum a dopisem to sdělil všem členům VR. Na dopis jsem nedostal odpověď (což považuji minimálně za neslušné) a podle zápisů o tom ani VR nejednala. To nepovažuji za malicherný spor, protože CEVRO nám zdarma poskytlo možnost umístění sekretariátu i archivu. Stejně nám umožnilo před tím pořádat konferenci zdarma v jeho prostorách. Finanční situace Klubu se tím stabilizovala, neboť před tím jsme museli platit za sekretariát v budově Kartografie v Praze 7. VR pod vedením kol. Škvařilové oficiálně nepřevzala ani účetnictví, ale s prostředky Klubu disponovala. Dk-Dialog vycházel dále pod stejnou redakční radou jako dříve a také jeho distribuce byla zajišťována stejným způsobem bez pomoci existující VR.

V prosinci 2011 podala kol. Škvařilová rezignaci na funkci předsedy a oznámila to na webových stránkách Klubu, tedy veřejnosti. To je postup, který je nejen nezvyklý, ale odporuje to stanovám Klubu. Správný postup by byl podat rezignaci ústřednímu výboru, který ji zvolil a zároveň předat funkci se všemi písemnými doklady a financemi, neboť rezignace ji odpovědnosti za dobu jejího předsednictví nezbavuje.

Toto je minimum, co bylo nutné uvést k Tvému dopisu, bylo by možno ještě pokračovat. Netěší mne to a raději bych psal o něčem jiném a to jsem měl na mysli, když jsem se Tě dotazoval, zda na publikaci svého příspěvku trváš. Nešlo mi přitom o udělení tlusté čáry za minulostí, ale o smysluplnost takové diskuse. Pokud bude mít někdy někdo zájem o historii Klubu, vše je dohledatelné v archivu (několik dopisů mých a kol. Filauna, na které nebylo odpovězeno, zápisy VR a ÚV, vyjádření ústřední revizní komise aj.).

Vyjádření kol. **Filauna**. Protože se výměna názorů mezi kol. Friedlaenderem a Pavlíkem, se do jisté míry dotýká i mne, chci se, jako hospodář, pokud možno stručně vyjádřit.

Když v březnu 2011 přišla první faktura na pronájem místnosti v Národním muzeu v částce 2 400 Kč (2 hod.), okamžitě jsem reagoval, nejša zvyklý platit za místnost ke klubovému setkávání, záporně. Byl jsem proti. Také jsem se v tom smyslu vyjádřil v e-mailu kol. Škvařilové, že je mi jedno, kde se budou setkání konat, ale mělo by to být tam, kde by nás to nic nestálo. U toho zůstalo a tak jsme Národnímu muzeu v roce 2011 zaplatili na nájemném 11 040 Kč (opraveno o chyby v účtování DPH), čili 41 % vybraných členských příspěv-

ků. Od té doby byly vztahy mezi mnou a kol. Škvařilovou dost napjaté. Situaci zhoršilo ještě to, že bez mého vědomí bylo vyplaceno 12 000 Kč s odvoláním na projednání na schůzi VR, ale v zápisu z této schůze jsem nic takového nenašel. O této skutečnosti jsem písemně (mailem) informoval všechny členy ÚV. Je možné, že moje ekonomická dotěrnost byla také jedním z důvodů rezignace kol. Škvařilové. Nešlo tedy, podle mého, jen o to, že kol. Škvařilová a kol. Pavlík měli rozdílné názory na vedení Dk, ale že k rezignaci vedly ještě další důvody.

ZPRÁVA VOLEBNÍ KOMISE

Bylo odevzdáno celkem 83 hlasů, z nichž byly 4 neplatné. Na základě výsledků voleb doporučila volební komise, aby počet členů ústředního výboru byl stanoven na 16, počet náhradníků ústředního výboru na 5, počet členů ústřední revizní komise na 5 a počet náhradníků této komise na 2.

Do ústředního výboru byli zvoleni (abecedně, v závorce počet hlasů a pořadí): Pavel Černý (30, 10-12), Jan Friedlaender (52, 2-3), Soňa Chalupová (45, 5-6), Petr Jirásek (33, 9), Zdeněk Kalvach (44, 7-8), Jiřina Kocourková (45, 5-6), Miroslava Mašková (30, 10-12), Edvard Outrata (28, 14-16), Zdeněk Pavlík (1, 72), Leona Stašová (30, 10-12), Alena Šubrtová (50, 4), Ivan Turnovec (44, 7-8), Ivan Vávra (28, 14-16), Lucie Vítková (13, 28), Ondřej Wagner (13, 29); za náhradníky ústředního výboru byli zvoleni: Milan Aleš (27, 17-18), Branislav Bleha (25, 20-21), Petr Hlaváček (26, 19), Helena Jankovská (25, 20-21) a František Povolný (27, 17-18).

Do ústřední revizní komise byli zvoleni: František Filaun (50, 2), Hubert Maxa (57, 1), Magdalena Mikesková (39, 4), Jan Müller (38, 5), Eva Švandová (46, 3); za náhradníky byli zvoleni: Břetislav Fajkus (20, 7) a Eduard Souček (30, 7).

USNESENÍ VII. VALNÉ HROMADY DEMOKRATICKÉHO KLUBU

Valná hromada

I. schvaluje zprávu odstupujícího výboru Dk přednesenou Miroslavem Novákem, Janem Friedlaenderem, Ivanem Turnovcem, Zdeňkem Pavlíkem a Ondřejem Wagnerem a zprávu o hospodaření Klubu přednesenou Františkem Filaunem a **bere na vědomí** zprávu mandátové a volební komise;

II. ukládá ústřednímu výboru, aby se po předchozím projednání ve výkonné radě zabýval těmito okruhy problematiky:

- 1) svolat schůzi nově zvoleného ústředního výboru do konce února 2013;
- 2) sledovat členská setkání, zejména technické zabezpečení a moderování;
- 3) věnovat pozornost obsahu Dk-Dialogu, jeho distribuci a rozšiřování mimo Klub;

- 4) zvážít možnosti postupného převedení Dk-Dialogu na elektronickou verzi;
- 5) projednávat zahraniční aktivity Dk;
- 6) zvážít případnou novelizaci základních dokumentů Klubu do konce 1. pololetí 2013;
- 7) pokusit se o obnovení Demokratického semináře a jeho prostřednictvím rozvinout diskusi o demokracii a činitelích její kvality; k tomuto účelu využívat i přednášek, kulatých stolů a konferencí;
- 8) prostřednictvím politické komise připravit pokračování otázek a odpovědí o Demokratickém klubu s cílem vytvoření sborníku;
- 9) pokusit se o pokračování cyklu Českoslovenští demokraté ve spolupráci s Museem Kampa;

III. doporučuje nově zvolenému ÚV podle povahy věci vlastním působením nebo prostřednictvím výkonné rady

- 1) věnovat maximální úsilí získávání nových členů, zejména mezi mládeží a jejich zapojování do klubových aktivit a funkcí;
- 2) zvážít možnosti využití webových stránek pro oslovení veřejnosti; vytvořit na nich též rubriku o aktualitách Klubu;
- 3) usilovat o publikaci klubových stanovisek ve veřejném tisku;
- 4) zřídit v rámci výkonné rady funkci tajemníka a pověřit touto funkcí kol. Šimkovou;
- 5) na základě výsledků voleb počet členů ústředního výboru stanovit na 16 a počet náhradníků (kandidátů) na 5 a počet členů ústřední revizní komise na 5 a 2 náhradníky;

IV. vyzývá všechny členy Klubu, aby

- 1) uplatňováním svých názorů v Dk-D i v klubových diskusích přispěli k názorovému tříbení v Klubu v otázkách demokracie a demokratismu;
- 2) usilovali o spolupráci s veřejnými médii a tím přispěli i k větší popularizaci Klubu a jeho názorů ve společnosti;
- 3) oslovováním svého okolí, zejména mladých lidí, umožnili získání dalších členů a omlazení Klubu i jeho orgánů;

V. dále se unáší na

- 1) odeslání zdravice kol. Janu Srncovi;
- 2) vyslovení poděkování kol. Pavlíkovi za dlouholetou práci pro Klub.

Z ČINNOSTI DEMOKRATICKÉHO KLUBU

V listopadu a lednu pokračovala pravidelná setkání členů a přátel Demokratického klubu k aktuálním politickým otázkám (setkání v prosinci se neuskutečnilo vzhledem ke konání valné hromady). Na listopadovém setkání vystoupila úvodem jako host MVDr. Milena Vicenová, bývalá velvyslankyně České republiky a Evropské unie a současný expert na tuto problematiku. Zabývala se fungováním demokracie v Evropské unii a problémy tohoto fungování. Na lednovém setkání vystoupil v úvodu jako host plk. v. v. František Veis se svými životními vzpomínkami a zkušenostmi. Setkání moderoval kol. Oldřich Wagner a kol. Pavel Černý.

V minulém přehledu o činnosti Klubu byla informace o říjnovém setkání, které uváděl kol. Lukáš Kovanda. Vzhledem k závažnosti tématu redakce Dk-Dialogu požádala kol. Kovandu o stručný záznam jeho vystoupení, který máme k dispozici, avšak vzhledem k nedostatku místa v důsledku zpráv z valné hromady jej uveřejníme v příštím čísle.

POZVÁNKA

Další setkání členů a přátel Demokratického klubu se koná v úterý dne 19. února 2013 v 17 hod. v Měšťanské besedě, Jungmannově ulici 17, Praha 1. Setkání uvede tématem Otázky demokracie a demokratismu kol. Zdeněk Pavlík, bývalý předseda Demokratického klubu. Diskusi bude moderovat kol. Oldřich Wagner.

Pravidelná setkání se budou konat i v dalších měsících, vždy každé třetí úterý v měsíci, a to event. i bez úvodního slova, kdy si přítomní členové sami zvolí aktuální téma, např. prezidentské volby. Na březnovém setkání (19. 3.), vystoupí kol. Rychetník s prezentací své knihy Svobodný řád. Přípravují se témata problémy demokracie a globalizace, demokracie ve středověku aj.

Ydavatel: Demokratický klub, Františka Křížka 1, 170 00 Praha 7

Telefonní číslo (záznamník): 221 506 733

e-mail: dklub@volny.cz webová stránka: <http://www.demokratickyklub.cz>

Bankovní spojení Demokratického klubu:

Česká spořitelna, a.s., pobočka č. 01/103, Praha 1, Rytířská 29, číslo účtu 1923868339/0800

IBAN CZ 76 0800 0019 2386 8339 SWIFT GIBACZPX

Redakční rada: Zdeněk Kalvach (odpovědný redaktor), Radovan Jelínek, Zdeněk Pavlík

Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím pošt Praha čj. NP 2471/93 ze dne 20. 12. 1983. Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod č. 6759

Příspěvky jednotlivých autorů, členů i nečlenů Dk, nemusejí vyjadřovat názory Klubu. Tyto jsou vyjádřeny pouze v oficiálních (číslovaných) stanoviskách Demokratického klubu.